

- відродження української, за своєю суттю – козацької нації, українських козацьких звичаїв і традицій, української національної ідеї;
- захист політичних, економічних, культурних та історичних здобутків українського народу, участь у забезпеченні його духовного і матеріального добробуту, морального і фізичного здоров'я, відродженні, утвердженні і розвитку української мови і культури.

Багато учнів нашого училища охоче беруть участь у заходах, пов'язаних із відродженням і культивуванням козацьких традицій.

Кожен з нас, педагогів, має зрозуміти і донести до учнів: патріотизм означає духовний підйом, усвідомлення безумовної пріоритетної цінності Батьківщині, необхідності приєднатись до неї розумом і почуттями. В процесі планування й організації виховної роботи, спрямованої на патріотичне виховання, потрібно враховувати, що в Україні історично склався широкий спектр регіонально-політичних та регіонально-культурних відмінностей, існує неоднозначне ставлення населення до багатьох подій минулого та сучасності. Тому ВПУ4 має стати для кожного учня осередком становлення громадянина-патріота України, готового самовіддано розбудувати країну як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу та сприяти єднанню українського народу, прагненню до встановлення громадянського миру й злагоди в суспільстві.

Торгачова С.В.

студентка,

*Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАУКИ Й ДОСЛІДЖЕНЬ У НІМЕЧЧИНІ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ («ПАКТ ДЛЯ НАУКИ І ІННОВАЦІЙ»)

На початку ХХІ століття глобалізація, інтеграція, європеїзація набувають загальносвітового значення й визначають вектор розвитку кожної країни. Німеччина – країна Європейського Союзу, з найвищим рівнем економіки, провідна політична сила на європейському континенті, технологічний лідер в багатьох галузях. Так, система науки в Німеччині характеризується багатогранною дослідницькою діяльністю, тому вивчення перспектив її розвитку є актуальним для нашої держави на етапі докорінних змін у системі освіти країни.

Метою публікації є висвітлення перспектив розвитку науки й досліджень у Німеччині на початку ХХІ століття.

Аналіз досліджуваної проблеми варто розпочати з визначення поняття «пакт». Отже, у тлумачному словнику української мови термін «пакт» тлумачиться, як міжнародна угода, звичайно великого політичного значення, та розділ офіційного документа чи якого-небудь тексту, позначений номером або літерою; пункт [1].

У 2005 році федеральній уряд і правління федеративних земель Німеччини вперше уклали угоду «Пакт для науки і інновацій» (від нім. Pakt für Forschung und Innovation – PFI), що є ключовим документом стратегічного планування для науково-дослідних організацій країни [4]. Цей документ спрямований на створення умов для стійкого розвитку і постійного вдосконалення системи науки країни з метою підвищення її глобальної конкуренції. У цьому документі було окреслено розміри, принципи й порядок фінансування науково-дослідних організацій за період з 2006 по 2010 роки. Так, федеративний уряд і правління федеративних земель виходили з того, що однією з загальноєвропейських цілей розвитку є збільшення витрат держави на науку до 3% ВВП за рахунок надходжень 2/3 з німецької економіки. У «Пакті для науки і інновацій» було регламентовано, що федеративний уряд і правління федеративних земель взяли на себе зобов'язання спільними зусиллями забезпечити стабільне фінансування науки із державного сектора із щорічним збільшенням державних витрат на 3% [4].

Так, «Пакт для науки і інновацій» є спільним, фінансовим, гарантійним документом федеративного уряду і правління федеративних земель Німеччини перед наукою країни, що регламентує і визначає наявність чіткого фінансового планування своєї діяльності найбільших наукових організацій країни, зокрема товариства Фрауенгофера (від нім. Fraunhofer – Gesellschaft), асоціації Гельмгольца (від нім. Helmholtz – Gemeinschaft), товариства Макса Планка (від нім. Max – Planck – Gemeinschaft), асоціації Лейбніца (від нім. Leibniz – Gemeinschaft) [3; 4].

Головною метою цього документу є продовження процесу розвитку та взаємозв'язку між федеративним урядом та правлінням федеративних земель у німецькій системі науки завдяки посиленню цієї підтримки. На основі аналізу офіційного сайту Міністерства освіти і досліджень Німеччини (від нім. Bundesministerium für Bildung und Forschung) було визначено, що на початку XXI століття провідними цілями наукової політики країни стали наступні положення, основними з яких є:

- динамічний розвиток системи науки;
- підвищення ефективності наукової системи шляхом активного розвитку мережі внутрішньої кооперації;
- розробка і реалізація нових стратегій міжнаукового співробітництва;
- налагодження сталих зв'язків між наукою і виробництвом;
- залучення провідних вчених Європи та світу до німецької науки [2].

Таким чином, на основі теоретичного аналізу літературних джерел висвітлено перспективи розвитку науки й досліджень у Німеччині на початку XXI століття. Ними стали динамічний розвиток системи науки, підвищення ефективності наукової системи шляхом активного розвитку мережі внутрішньої кооперації, розробка і реалізація нових стратегій міжнаукового співробітництва, налагодження сталих зв'язків між наукою і виробництвом, залучення провідних вчених до німецької науки.

Список використаних джерел:

1. Словник української мови: в 11 т. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І.К. Білодіда. – К.: Наукова думка, 1970-1980. – Т. 6. – С. 19.
2. Bundesministerium für Bildung und Forschung: [Die elektronische Ressource]. Das Regime des Zugriffes: <https://www.bmbf.de/de/pakt-fuer-forschung-und-innovation-546.html>
3. GWK-Bonn: [Die elektronische Ressource]. Das Regime des Zugriffes: <http://www.gwk-bonn.de/fileadmin/Papers/PFI-Flyer-Juli2016.pdf>
4. Pakt für Forschung und Innovation: [Die elektronische Ressource]. Das Regime des Zugriffes: <http://www.gwk-bonn.de/themen/wissenschaftspakte/pakt-fuer-forschung-und-innovation/>